

Dato: 21. oktober 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4010-386
Sagsbeh.: AWH

Besvarelse af spørgsmål nr. S 15 stillet af folketingsmedlem Astrid Krag (SF) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 7. oktober 2008.

Spørgsmål:

"Hvad mener ministeren om Flygtningenævnets håndtering af sagen, hvor nævnet forsøgte at hjemsende en tamilsk familie, jf. Dansk Flygtningehjælps pressemeddelelse den 2. oktober 2008, hvori det fremhæves, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har måttet benytte rule 39 for at stoppe udsendelsen?"

Svar:

Det er asylmyndighederne – og i sidste instans Flygtningenævnet, der er et uafhængigt, domstolslignende organ – der efter udlændingelovens regler vurderer, om en udlænding kan opnå asyl her i landet.

Jeg har således ikke kompetence i spørgsmål vedrørende asylsager.

Flygtningenævnet har oplyst følgende om nævnets behandling af asylsager:

"Efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus), gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Det generelle kriterium for, hvornår Flygtningenævnet anser betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, for opfyldt, kan udtrykkes således, at der skal være tale om en person, som ved en eventuel tilbagevenden til sit hjemland må frygtes at blive udsat for en konkret, individuel forfølgelse af en vis styrke eller risiko herfor.

Flygtningenævnets praksis for at anse betingelserne for at meddele opholdstilladelse efter § 7, stk. 2, for opfyldt, kan generelt beskrives således, at der skal foreligge konkrete og individuelle forhold, der sandsynliggør, at ansøgeren ved en tilbagevenden til sit hjemland vil blive udsat for en reel risiko for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Det fremgår blandt andet af bemærkningerne til udlændingelovens § 7, stk. 2, at der ikke vil kunne gives opholdstilladelse efter bestemmelsen, alene fordi der i et land hersker kaotiske eller borgerkrigs-lignende forhold.

Når Flygtningenævnet i en konkret asylsag modtager en anmodning fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om at udsætte udrejsefristen i sagen, er det nævnets faste praksis at udsætte de pågældende ansøgers udrejsefrist under domstolens behandling af sagen.”

Jeg har noteret mig, at Flygtningenævnet i den sag, der henvises til i spørgsmålet, har udsat de pågældendes udrejsefrist på baggrund af en henvendelse fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.